

2. Om en rätt till kompensation i den mening som avses i artikel 7 i förordning nr 261/2004 vid försening inte är förenlig med artikel 29 i Montrealkonventionen, föreligger det då några begränsningar med avseende på den tidpunkt vid vilken domstolens avgörande får rättsverkan i detta mål och/eller i allmänhet?

- (¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, s. 1)
- (²) Rådets beslut 2001/539/EG om Europeiska gemenskapernas ingående av konventionen om vissa enhetliga regler för internationella lufttransporter (Montrealkonventionen) (EGT L 194, s. 38).

Överklagande ingett den 22 juni 2011 av Longevity Health Products, Inc. av det beslut som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 15 april 2011 i mål T-96/11, Longevity Health Products, Inc. mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)

(Mål C-316/11 P)

(2011/C 269/52)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Longevity Health Products, Inc. (ombud: J. Korab, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- bifalla överklagandet som getts in av bolaget Longevity Health Products, Inc.,
- upphäva tribunalens beslut av den 15 april 2011 i mål T-96/11, och
- förplikta Byrån för harmonisering inom den inre marknaden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden gör gällande att det överklagade beslutet ska upphävas av följande skäl.

- Tribunalens motivering är bristfällig.
- Tribunalen beaktade inte de argument som framfördes av innehavaren av varumärket.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landesarbeitsgericht Berlin-Brandenburg (Tyskland) den 27 juni 2011 — Rainer Reimann mot Philipp Halter GmbH & Co. Sprengunternehmen KG

(Mål C-317/11)

(2011/C 269/53)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landesarbeitsgericht Berlin-Brandenburg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Rainer Reimann

Motpart: Philipp Halter GmbH & Co. Sprengunternehmen KG

Tolkningsfrågor

1. Utgör artikel 31 i Stadgan om de grundläggande rättigheterna och artikel 7.1 i direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden (¹) hinder mot en sådan nationell bestämmelse som 13 § stycke 2 BUrlG, enligt vilken den årliga minimisemestern om fyra veckor kan inskränkas i vissa branscher genom kollektivavtal?
2. Utgör artikel 31 i stadgan om de grundläggande rättigheterna och artikel 7.1 i direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden hinder mot en sådan kollektivavtalsrättslig bestämmelse som den i kollektivavtalet för byggnadsindustrin (Bundesrahmenarbeitsvertrag Bau), enligt vilken det inte finns någon rätt till semester under de år då arbetstagaren på grund av sjukdom inte har intjänat en viss bruttolön?
3. För det fall att frågorna 1 och 2 ska besvaras jakande:

Är då en reglering som den i 13 § stycke 2 BUrlG ogiltig?
4. För det fall att frågorna 1–3 ska besvaras jakande:

Finns det vad gäller verkan av 13 § stycke 2 BUrlG och bestämmelserna i kollektivavtalet för byggnadsindustrin några berättigade förväntningar avseende tidsperioder före den 1 december 2009, då Lissabonfördraget trädde i kraft? Ska parterna till kollektivavtalet för byggnadsindustrin ges en tidsfrist inom vilken de själva kan avtala om en annan bestämmelse?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden (EUT L 299, s. 9).